

РЕШЕНИЕ

№ 1912

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **930** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

С жалба, вх. № 3228/25.01.2023 г. управителят на „СЕН ВИЕТ“ ЕООД е оспорил издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол, при ЦУ на НАП ЗАПОВЕД № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г. за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

В съдебното заседание оспорващото дружество не е представявано. С Разпореждане от 03.02.2023 г. Съдът указа представяне на доказателства, че жалбата е подадена в срок до 24.01.2023 г., вкл. На това разпореждане управителят е отговорил с молба от 10.02.2023 г. (л. 54 от делото), с която признава (косвено), че жалбата е просрочена, но с нея претендира, включително нищожност на заповедта.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, съставляващи представената от ответника административна преписка и приети без оспорване от страна на жалбоподателя, приема за установено следното.

С процесната заповед е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни“, на обект „бърза закуска“, находящ се в

[населено място], на [улица], стопанисван и управляван от „Сен Виет“ ЕООД. Мярката е наложена за това, че на 24.11.2022 г., в 14, 26 часа, след извършена от инспектор по приходите контролна покупка на един брой соев сос, на стойност 5. 50 лева, заплатени в брой, не бил издаден фискален касов бон от наличното в обекта фискално устройство. В заповедта, на основание чл. 188 ЗДДС и чл. 60 АПК е включено и изрично разпореждане за предварително изпълнение на принудителната административна мярка, което разпореждане не е било оспорено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена след 14-дневния срок, регламентиран с разпоредбата на чл. 149, ал. 1 АПК, понеже заповедта е връчена лично на управителя, на 10.01.2023 г. Считано от 11.01.2023 г. срокът е изтекъл на 24.01.2023 г. Жалбата, вх. № 3228/25.01.2023 г. е подадена на следващия ден. Предвид изрично заявеното с нея искане за прогласяване нищожност на Заповед № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г., на основание чл. 149, ал. 5 АПК Съдът дължи произнасяне, само относно това твърдение, независимо, че то е обвързано по същество и с твърдения за нейната материална и процесуална незаконосъобразност.

Жалбата, относно заявеното с нея и процесуално допустимо искане за прогласяване нищожност на Заповед № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г. е неоснователна.

Приема се от правната теория и от съдебната практика, че нищожен е този административен акт, който не отговаря на изискванията за валидност. Нищожността е такова състояние или качество на акта, при което той не е годен да породи целените правни последици. Основанията за оспорване на административните актове, регламентиран с чл. 146 АПК следва да бъдат приемани като изисквания за законосъобразност на тези актове. Не всички от изброените в разпоредбата основания обаче, представляват и основания за нищожност на един административен акт. Т. основание несъмнено ще бъде липсата на компетентност на издателя на акта (чл. 146, т. 1), т.е. липсата на надлежно овластяване на този орган да се произнася по определен въпрос, поради липса на материална, родова или местна компетентност. Несъобразяването с изискването на чл. 146, т. 2 АПК за спазване на установената форма на административния акт (чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК) - липса на мотиви ще бъде основание за прогласяване нищожността му, само тогава, когато е налице пълно несъобразяване – липса на каквито и да било мотиви и липса на реквизитите, упоменати в ал. 2 на чл. 59 АПК или поне на тези по т.т. 1, 3, 4, 5, 8. Наличието на други пороци, извън изброените, т.е. на такива, по смисъла на тези по чл. 146 т.т. 3, 4, 5 АПК ще представлява основание за отмяна на акта, като незаконосъобразен.

Заповед № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г. е издадена от материално компетентен административен орган. В., твърдението в жалбата за некомпетентност се изчерпва с думите, че заповедта „е издадена от некомпетентен орган, по смисъла на закона“, без да са изложени доводи в подкрепа на това.

Според нормата на чл. 186, ал. 3 ЗДДС „принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице“. Макар така формулираното оправомощаване да не е прецизно, несъмнено и предвид чл. 7, ал. 1, т. 3 от Закона за НАП началниците на отдели в териториалните дирекции на НАП са „органи по приходите“. С нарочна Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. (на л. 42 от делото) изпълнителният директор е

определил и началниците на отдели в ГД „Фискален контрол“ – ЦУ на НАП да издават заповеди по чл. 186 ЗДДС за налагане на ПАМ.

Заповед № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г. изцяло съответства и на изискванията за форма на индивидуалния административен акт, така както са очертано с разпоредбите на чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК. Заповедта категорично и без съмнение съдържа изключително подробни мотиви, вкл. относно продължителността на срока на ПАМ „запечатване на търговски обект“. Заповедта притежава и всички, изброени в ал. 2 на чл. 59 АПК реквизити, сред тях и тези по смисъла на т.т. 4, 5, за които с жалбата се твърди, че липсват. Каза се по – горе, че Съдът не дължи произнасяне, относно материалната законосъобразност за заповедта, понеже, с оглед чл. 149, ал. 1 АПК жалбата се явява просрочена.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПАМ. Целта на принудителните административни мерки по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на Фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения не е пренебрежимо малка, когато се касае за нерегистриране на продажби, посредством фискално устройство.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г. представлява валиден индивидуален административен акт, защото: е издадена от компетентен административен орган по приходите; съдържа подробни мотиви; издадена е в писмена форма и притежава съдържанието по чл. 59, ал. 2 АПК.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 143, ал. 3, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалбата, вх. № 3228/25.01.2023 г. от управителя на „СЕН ВИЕТ“ ЕООД, за прогласяване нищожност на издадената от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол, при ЦУ на НАП ЗАПОВЕД № ФК-С1882-0126253/05.01.2023 г. за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА „СЕН ВИЕТ“ ЕООД – ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

